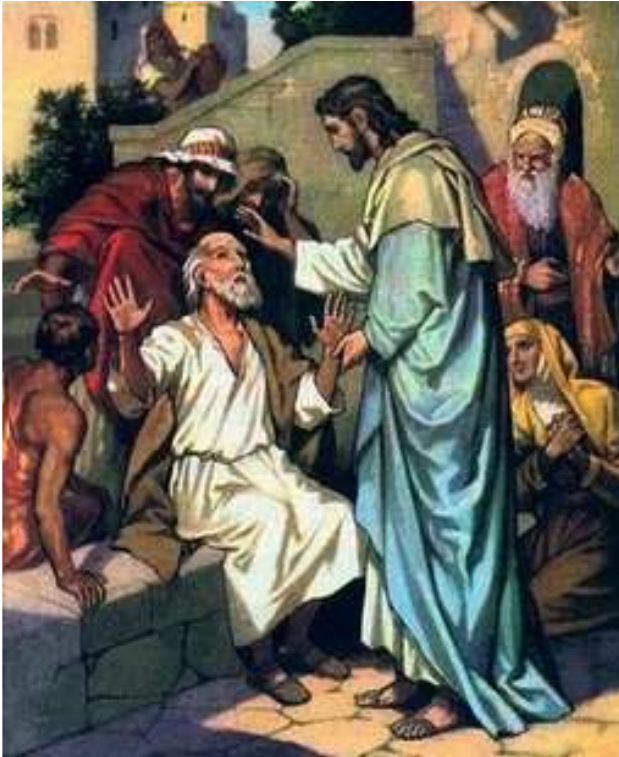

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ ΚΑΙ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἡ προσευχή τοῦ Βαρτίμαίου

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914 - 2003))

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΟΤΑΙΑΣ Τ. Κ, 19003
ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040, email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr
ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κ Υ Ρ Ι Α Κ Η 2 Δ Ε Κ Ε Μ Β Ρ Ι Ο Υ 2018

- ✿ Ἀββακούμ προφήτου (700 π.Χ.).
- ✿ Θεοφίλου ὀσίου (251), Μυρόπτης μάρτυρος (δ' αἰ.).
- ✿ Πορφυρίου ὀσίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου (1991).

Ἡ προσευχή τοῦ Βαρτίμαιου

Anthony Bloom (Metropolitan of Sourozh (1914 - 2003))

Ἡ περίπτωση τοῦ Βαρτίμαιου, ὅπως ἀναφέρεται ἀπὸ τὸν Εὐ-
αγγελιστὴ Μάρκο (10,46), μᾶς βοηθάει νὰ κατανοήσουμε κάπως ἰκα-
νοποιητικὰ μερικὰ θέματα πὸ ἐχουν σχέση μετὰ τὴν προσευχή. [...].

Αὐτὸς λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὁ Βαρτίμαιος, δὲν πρέπει, ἀπ' ὅ,τι φαίνεται νὰ ἦταν νέος. Στεκόταν ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια στὴν πύλη τῆς Ἰεριχῶ, ζώντας ἀπὸ τὴν εὐσπλαχνὴ ἢ τὴν ἀδιάφορη βοήθεια τῶν περαστικῶν. Πιθανὸν κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς του νὰ εἶχε δοκιμάσει ὅλα τὰ γνωστὰ φάρμακα καὶ ὅλες τὶς θεραπευτικὲς μεθόδους. Θὰ τὸν εἶχαν ἀσφαλῶς πάει, ὅταν ἦταν μικρός, στὸ Ναό, θὰ εἶχαν προσευχηθεῖ καὶ θὰ εἶχαν προσφέρει θυσίες γιὰ νὰ βρεῖ τὴν ὑγεία του. Εἶχε ἐπισκεφθεῖ ὅλους ἐκείνους πού, εἴτε γιὰτὶ εἶχαν κάποιο χάρισμα, εἴτε γιὰτὶ εἶχαν εἰδικὲς γνώσεις, μπορούσαν νὰ τὸν θεραπεύσουν. Εἶχε ἀσφαλῶς πολὺ ἀγωνιστεῖ γιὰ νὰ βρεῖ τὸ φῶς του καὶ τελικὰ εἶχε ἐντελῶς ἀπογοητευτεῖ. Εἶχε δοκιμάσει ὅλα ὅσα μπορούσε νὰ βάλει τὸ μυαλὸ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ παρόλα αὐτὰ ἦταν ἀκόμα τυφλός.

Πιθανὸν εἶχε ἀκόμα ἀκούσει ὅτι τοὺς τελευταίους μῆνες εἶχε ἐμφανιστεῖ στὴ Γαλιλαία ἓνας νέος κήρυκας, ἓνας ἄνθρωπος πὸν ἀγαποῦσε τὸ λαό, ἦταν εὐσπλαχνος, καὶ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πὸν μπορούσε νὰ θεραπεύει καὶ νὰ κάνει θαύματα. Ὁ Βαρτίμαιος πιθανὸν νὰ εἶχε πολλὲς φορὲς σκεφθεῖ ὅτι ἂν μπορούσε θὰ πήγαινε νὰ τὸν συναντήσῃ. Ὁ Χριστὸς ὅμως πήγαινε ἀπὸ τὸν ἓνα τόπο στὸν ἄλλο καὶ ὑπῆρχε πολὺ μικρὴ πιθανότητα ἓνας τυφλὸς ἄνθρωπος νὰ τὸν ἀπαντήσῃ. Ἔτσι, μ' αὐτὴ τὴ σπῖθα τῆς ἐλπίδας, πὸν ἔκανε τὴν ἀπελπισία ἀκόμα πιὸ βαθιὰ καὶ πιὸ ἔντονη, καθόταν κοντὰ στὴν πύλη τῆς Ἰεριχῶ.

Μία μέρα ἓνα πλῆθος πέρασε δίπλα του, ἓνα πλῆθος μεγαλὺ-

Κυριακὴ ΙΑ' του Λουκά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εφεσ. στ' 10-17)

Ἄδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστηναὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ῥῆμα Θεοῦ.

τερο ἀπὸ τὸ συνηθισμένο, ἓνα θορυβῶδες ἀνατολίτικο μπουλούκι. Ὁ τυφλὸς τὸ ἄκουσε καὶ ρώτησε ποιὸς ἦταν. Ὅταν τοῦ εἶπαν ὅτι ἦταν ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, ἄρχισε νὰ φωνάζει. Κάθε σπιθα ἐλπίδας, πού εἶχε στὴν ψυχὴ του, ἔγινε ξαφνικὰ φωτιά, μία πυρκαϊὰ ἐλπίδας. Ὁ Ἰησοῦς τὸν Ὅποῖον δὲν μπόρεσε μέχρι ἐκείνη τὴ στιγμή νὰ συναντήσει, πέραγε τώρα ἀπὸ κοντά του. Ἦταν δίπλα του καὶ κάθε βῆμα τὸν ἔφερνε ὅλο καὶ κοντύτερα. Μετὰ ὅμως κάθε βῆμα θὰ τὸν πῆγαινε ἀπελπιστικά ὅλο καὶ πιὸ μακριά.

Ἄρχισε τότε νὰ φωνάζει: «Ἰησοῦ, Υἱὲ Δαυίδ, ἐλέησέ με». Αὐτὸ πού ἔκανε ἐκείνη τὴ στιγμή ἦταν ἡ πιὸ τέλεια ὁμολογία πίστεως. Ἀναγνώρισε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ τὸν ἀπόγονό του Δαυίδ, τὸ Μεσσία. Δὲν μπορούσε τότε νὰ τὸν ἀποκαλέσει Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, γιατί αὐτὸ δὲν τὸ ἤξεραν ἀκόμα οὔτε οἱ ἴδιοι οἱ μαθητές του. Στὸ πρόσωπό Του ἀναγνώρισε τὸ «ἀναμενόμενο».

Τότε συνέβη κάτι πού πολὺ συνηθίζεται καὶ στὴ δική μας τὴ ζωὴ. Μερικοὶ τριγύρω του τοῦ ἔλεγαν νὰ σιωπήσει. Μήπως δὲν συμβαίνει πολὺ συχνὰ αὐτὸ καὶ σέ μᾶς, ὅταν μετὰ ἀπὸ ἀναζήτηση καὶ ἀγώνα πολλῶν ἐτῶν ἀρχίζουμε ἀπροσδόκητα νὰ φωνάζουμε στὸ Θεό; Πόσες φωνές τότε δὲν προσπαθοῦν νὰ κατασιγάσουν τὴν προσευχὴ μας! Φωνές ἐξωτερικὲς καὶ ἐσωτερικὲς. Ἀξίζει, λένε, νὰ προσεύχε-

σαι; Τόσα χρόνια αγωνιζόσουν κι ὁ Θεὸς δὲν νοιάστηκε γιὰ σένα. Τώρα θὰ νοιαστεῖ; Τί νόημα ἔχει ἡ προσευχή; Ξαναγύρισε στὴν ἀπελπισία σου, εἶσαι τυφλὸς καὶ τυφλὸς γιὰ πάντα.

Ὅσο ὅμως μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀντίσταση τόσο μεγαλύτερη εἶναι ἡ ἀπόδειξη ὅτι ἡ βοήθεια εἶναι πολὺ κοντά. Ὁ διάβολος ποτὲ ἄλλοτε δὲν μᾶς ἐπιτίθεται τόσο βίαια ὅσο ὅταν βρισκόμαστε ἓνα βήμα πρὶν ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ ἀγώνα καὶ ἔχουμε ἀκόμα δυνατότητα σωτηρίας, τὴν ὁποία ὅμως τελικὰ χάνουμε, γιατί τὴν τελευταία στιγμή ὑποχωροῦμε. Ὑποχώρησε, λέει ὁ διάβολος, βιάσου, προσπάθησε πάρα πολὺ, βγῆκες ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς ἀντοχῆς σου. Τελείωσε ἀμέσως, μὴν καθυστερεῖς, δὲν μπορεῖς νὰ ἀντέξεις περισσότερο. Καὶ τότε αὐτοκτονοῦμε σωματικά, ἠθικά, πνευματικά. Ἐγκαταλείπουμε τὸν ἀγώνα καὶ ἀγκαλιάζουμε τὸ θάνατο, τὴ στιγμή ἀκριβῶς ποὺ ἡ βοήθεια βρίσκεται δίπλα μας καὶ μποροῦμε νὰ σωθοῦμε.

Ἄν πρέπει νὰ δίνουμε σημασία σ' αὐτὲς τὶς φωνές. Ὅσο δυνατώτερα ἠχοῦν τόσο πιὸ γερὰ πρέπει νὰ δενόμαστε μὲ τὸ σκοπὸ μας. Πρέπει νὰ εἴμαστε ἔτοιμοι νὰ κραυγᾶσουμε τόσο, ὅσο χρειάζεται. Νὰ φωνάξουμε τόσο δυνατά, ὅσο ὁ Βαρτίμαιος. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πέραγε δίπλα του. Ἡ τελευταία του ἐλπίδα βρισκόταν σιμὰ του, ἀλλὰ οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὸν περιτριγύριζαν ἦταν ἀπέναντί του ἀδιάφοροι ἢ προσπαθοῦσαν νὰ τὸν κάνουν νὰ σιωπήσει. Ὁ πόνος καὶ ἡ θλίψη του δὲν εἶχαν θέση. Ἐκεῖνοι ποὺ περιτριγύριζαν τὸ Χριστὸ –καὶ ποὺ τὸν χρειάζονταν πολὺ λιγότερο– ἤθελαν νὰ ἀσχολεῖται μαζί τους. Γιατί αὐτὸς ὁ τυφλὸς καὶ βασανισμένος ἄνθρωπος νὰ τοὺς διακόπτει;

Ὁ Βαρτίμαιος ὅμως ἤξερε καλὰ ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχε πιά γι' αὐτὸν ἄλλη ἐλπίδα, ἂν ἔχανε κι αὐτὴ τὴν τελευταία. Ἡ βαθιὰ αὐτὴ ἀπελπισία τοῦ ἔγινε πηγὴ ἀπ' τὴν ὁποία ἀνέβλυσε μία πίστη, μία προσευχὴ γεμάτη ἀπὸ τέτοια πεποίθηση καὶ μία ἐπιμονὴ ποὺ ἔσπασε ὅλους τοὺς φραγμοὺς. Μία προσευχὴ πού, ὅπως λέει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ἤχεϊ στὴν πύλη τοῦ οὐρανοῦ. Γιατί ἡ ἀπόγνωσή του ἦταν τόσο βαθιὰ, ὥστε δὲν ἄκουγε καθόλου τὶς φωνές τοῦ πλήθους ποὺ τὸν πρόσταζαν νὰ ἡσυχάσει καὶ νὰ καθήσει στὴν ἄκρη. Καὶ ὅσο προσπαθοῦσαν νὰ τὸν ἐμποδίσουν νὰ πλησιάσει τὸ Χριστό, τόσο περισσότερο κι αὐτὸς φώναζε: «Υἱὲ Δαυὶδ, ἐλέησέ με». Ὁ Χριστὸς σταμάτησε, ζήτησε νὰ τὸν φέρουν μπροστά του καὶ ἔκανε τὸ θαῦμα.

Κυριακὴ ΙΑ' του Λουκά

Μπορούμε να διδαχτούμε από τὸ Βαρτίμαιο πρακτικά, τὸ πῶς μπορούμε κι ἐμεῖς νὰ ἐξοικειωθοῦμε μὲ τὴν προσευχή. Ὅταν στρεφόμαστε μὲ ὅλη μας τὴν καρδιά στὸ Θεό, ὁ Θεὸς πάντα μᾶς ἀκούει.

Συνήθως δὲν ἔχουμε τὴν ἐτοιμότητα νὰ ἀρνηθοῦμε ἀμέσως ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βρίσκονται στὸ περιβάλλον μας καὶ τὰ ὁποῖα ἔχουμε συνηθίσει νὰ ἐμπιστευόμαστε, μόλις διαπιστώσουμε ὅτι δὲν μπορούμε πιά νὰ ἐξαρτώμαστε ἀπ' αὐτά. Βλέπουμε ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐλπίδα ὅσο καὶ ἂν ἀνακινήσουμε ἀνθρώπινα καὶ ἐπίγεια μέσα. Ἔχουμε ἓνα σκοπό. Ψάχνουμε γιὰ τὸ φῶς μας καὶ συνέχεια ἀπογοητευόμαστε. Αὐτὸ ἰσοδυναμεῖ μὲ μαρτύριο, εἶναι ἀπόγνωση καὶ ἂν σταματήσουμε ἐκεῖ, ἔχουμε νικηθεῖ. Ἄν ὅμως αὐτὴ ἀκριβῶς τὴ στιγμή, στραφοῦμε στὸ Θεό, γνωρίζοντας ὅτι μόνο ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει πιά ἀπομείνει καὶ τοῦ ποῦμε, «Σὲ ἐμπιστεύομαι καὶ παραδίδω στὰ χέρια Σου τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα μου, ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μου», τότε ἡ ἀπόγνωση μᾶς ἔχει ὀδηγήσει στὴν πίστη.

✠ ἀπόγνωση ὀδηγεῖ σὲ μία νέα πνευματικὴ ζωὴ, ὅταν ἔχουμε τὸ κουράγιο νὰ προχωρήσουμε βαθύτερα καὶ μακρύτερα, ἀναγνωρίζοντας ὅτι κεῖνο γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουμε ἀπογοητευθεῖ δὲν εἶναι τὸ ὅτι τελικὰ χάσαμε τὴ νίκη, ἀλλὰ τὸ ὅτι μᾶς ἀπογοητέυσαν τὰ μέσα πὺν χρησιμοποιήσαμε γιὰ νὰ φθάσουμε σ' αὐτή. Τότε ἀρχίζουμε νὰ βάζουμε θεμέλια μὲ ἓνα νέο τρόπο. Ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μᾶς ξαναφέρει σ' ἓνα ἀπὸ τὰ μέσα πὺν εἶχαμε ἤδη δοκιμάσει, τὸ ὁποῖο ὅμως τώρα, κάτω ἀπὸ τὴ δικὴ Του καθοδήγηση, θὰ μπορέσουμε νὰ τὸ χρησιμοποιήσουμε μὲ ἐπιτυχία. Πρέπει πάντα νὰ ὑπάρχει ἀληθινὴ συνεργασία Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου καὶ τότε ὁ Θεὸς χαρίζει φρόνηση, σοφία καὶ δύναμη νὰ κἀνουμε τὸ σωστὸ καὶ νὰ βρίσκουμε τὸν ἐπιδιωκόμενο στόχο μας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

☩ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΤΗΣ Ε.Φ.Α. ☩

Ἡ Ἐνοριακὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότητα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας διοργανώνει **σήμερα, Κυριακὴ 2 Δεκεμβρίου 2018** Ἀπογευματινὴ Προσκυνηματικὴ Ἐκδρομὴ **στο Ἱερό Γυναικεῖο Ἡσυχαστήριον 'Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτήρος - Μετόχιον Μηλεσίου', τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου.** Ὡρα ἀναχώρησης 3:30 μ.μ. ἀπὸ τὸν Ἅγιο Νικόλαο. Τιμὴ εἰσιτηρίου 15 €.

ΧΑΡ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ & Α. ΚΟΥΜΠΗ, ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΣΟΓΑΙΑΣ Τ.Κ. 19003, ΤΗΛ. / FAX: 22990 40040,

email: ag.nikolaosmark@yahoo.gr, ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΝΑΟΥ: www.agnikolaosmark.gr

Κυριακὴ 1ᾶ' τοῦ Ἰουκά